

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
VIDEO – AUTORSKÉ VIDEO
[BARAK]

Tereza Víznerová

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Multimédia

Bakalářská práce
VIDEO – AUTORSKÉ VIDEO
[BARAK]

Tereza Víznerová

Vedoucí práce: MgA. Jan Morávek
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2018

.....

podpis autora

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
1.1 Za kamerou	1
1.2 Inspirace domovem	3
1.3 Strach z nepoznaného	5
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE	7
3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	9
3.1 Jazyková bariéra	10
3.2 Kresba světlem	13
4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	14
5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	16
6. Resumé.....	18
7. Seznam příloh	19

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mé dílo v průběhu mého stávajícího studia na této škole bych charakterizovala jako jeden velký experiment. Ještě před nástupem na tuto fakultu jsem měla zkušenost primárně s fotografií. To se ovšem brzy změnilo a já jsem byla nucena začít využívat i jiné výrazové prostředky. Zprvu jsem se hodně bála zkoušet něco nového a držela jsem se ve svých zajetých kolejích. Nicméně s tímto postojem bych daleko nedošla, a tak jsem postupem času zkusila video, sochu, ale i například animaci. Tyto experimenty mě posunuly o obrovský kus dopředu, jelikož mě vytlačily z mé komfortní zóny, a donutily mě učit se novým věcem.

1.1 Za kamerou

Zpočátku jsem velmi tíhla k zobrazování reality. Proto mě velmi zaujal předmět *Filmová tvorba*, díky kterému jsem se zamilovala do dokumentaristiky a obecně do produkce a zpracování videa. Mou velkou prvotinou byl dokument nazvaný *Skleněné figurky (2016)*¹ pojednávající o výrobě figurek ze skleněných tyčinek. V tuto dobu jsem nejvíce zápolila se zaznamenáváním zvuku. Držet kameru, dohlížet na objekt před ní, nahrávat zvuk. Pamatuji si, že velkým problémem v těchto počátcích pro mne byla i technická stránka věci. Konkrétně malá velikost paměťové karty. A tak jsem s sebou všude

¹ Viz příloha č. 1

² Viz příloha č. 2

³ Viz příloha č. 3

⁴ Viz příloha č. 4

⁵ Viz příloha č. 5

⁶ Viz příloha č. 6

nosila notebook, do kterého jsem si po natočení dvou až tří scén okamžitě přesunula záběry, abych si na kartě uvolnila místo a mohla natáčet dál. Jak se mi tento obor začal líbit víc a víc, rozhodla jsem se pořídit si větší paměťovou kartu, což práci velice usnadnilo. A tak s rozšiřujícími se možnostmi vzrůstala i hodnota mé práce. Předmět *Filmová tvorba* jsem úspěšně zakončila dokumentárním videem s názvem *Hraju si (2016)*², který pojednává o blatenském abstraktním umělci panu *Lubomíru Peškovi*³ a jeho tvorbě. Pan doktor *Ladislav Moulis* tehdy mou práci ohodnotil 19 body z 20. Díky spolupráci na tomto projektu jsem se mohla účastnit i otevření výstavy *Orbis Pictus: Europa(2016)*⁴, o které jsem taktéž natočila video. Myslím si, že toto byl zásadní moment v mé tvorbě a z pana *Peška* se stala má velká inspirace. Nikdy nezapomenu na jeho větu „*Moje malování je vlastně velká hra. Hraju si. To je všechno.*“, která mě provází po celou dobu mého studia.

Mou další velkou spoluprací se poté stala účast na projektech *Bavíme se společně (2016)*⁵ a *Tančírna s panem Veletou (2016)*⁶, které organizoval *Domov důchodců Blatná*. Jedná se o projekty, ve kterém jsou sdružovány děti z mateřské školky a senioři žijící právě zde. Účastnila jsem se všech jejich sezení, ve kterých se nejprve vzájemně poznávali a poté spolu malovali, zpívali, kreslili a dokonce i tančili.

Později jsem začala spolupracovat s *Johnem Honnerem* z *Czech-American TV* zejména na natáčení videoreceptů. Prvním

² Viz příloha č. 2

³ Viz příloha č. 3

⁴ Viz příloha č. 4

⁵ Viz příloha č. 5

⁶ Viz příloha č. 6

z těchto receptů byla *Vánočka (2016)*⁷, kterou jsme natáčeli na několik pokusů, než jsme společně došli ke správnému vizuálnímu stylu. Tento recept byl zároveň ten nejtěžší, co se týká nároků, jelikož se mnohokrát předělával vzhledem k tomu, že to byl úplně první recept z nové série a první recept, který natáčel někdo z *FDU*. Dalšími recepty byly *Borůvkové knedlíky (2017)*⁸ a *Honzovy buchty (2017)*⁹. Tato spolupráce mi opět pomohla rozvinout mé schopnosti v oblasti videa, a byla pro mne přínosná i co se anglického jazyka týče.

1.2 Inspirace domovem

Nebyla jsem však fascinována pouze filmem, ale i fotografií. Jednou z mých prvních prací byl projekt *Historické domy města Blatné (2016)*¹⁰. V tomto projektu jsem se zajímala o historii a příběh budov, které byly postaveny v Blatné jako jedny z prvních. Procházela jsem město a fotila je na fotoaparát značky *Siluet Elektro* s objektivem *Triplet 69-3 4/40*, který je ještě na klasický kinofilm. Při pátrání po historických objektech v mém městě jsem zabrouzdala do *Sborníku k 750. výročí Blatné* a to jen prohloubilo mou lásku k historii. Dalším projektem, který bych sem mohla zařadit, byl projekt *Fotoalbum (2017)*¹¹. Inspirací pro něj bylo mé dětství (stejně tak, jako pro mou bakalářskou práci).

Celkově jsem se ve své počáteční tvorbě snažila jistým způsobem propagovat své město a mou lásku k němu. O tom také

⁷ Viz příloha č. 7

⁸ Viz příloha č. 8

⁹ Viz příloha č. 9

¹⁰ Viz příloha č. 10

¹¹ Viz příloha č. 11

vypovídají již zmíněné dokumenty a má spolupráce s místními organizacemi a osobnostmi.

1.3 Strach z nepoznaného

Poté se však má tvorba začala ubírat o něco jiným směrem. Začala jsem experimentovat s postupy, se kterými jsem do této doby neměla žádné zkušenosti. Jedním z těchto projektů byly figurky obézních superhrdinů na zubožených zvířatech bez očí s názvem *Superhrdinové (2016)*¹², které jsem vytvářela z univerzálního média *Powertex* a z látky. Touto prací jsem chtěla poukázat na fakt, že vděčíme zvířatům za spousty věcí, ovšem mnohokrát jim spíše ubližujeme, než abychom jim byli vděční. Postavy zvířat nemají oči, čímž jsem se vizuálně chtěla přiblížit k tvrzení, že zvířata nemají city, což ovšem dle mého názoru není pravda. Superhrdinové na druhou stranu nemají nohy – se zvířaty se navzájem doplňují a jeden bez druhého by nemohli existovat. Na tuto myšlenku mě přivedla organizace *Farma Naděje*, která pomáhá týraným a opuštěným hospodářským zvířatům.

Další experimentální prací byl *Případ 73 (2017)*¹³, což bylo torzo těla rozbitého na kusy pohozené v příkopu v obklopení květin. Jednotlivé barvy květů znázorňovaly odumírání částí mrtvého těla tak, jak jdou za sebou podle významu jejich barev. U tohoto projektu jsem se opravdu dostala až daleko za hranice toho, co mi bylo příjemné. Sádrové torzo bylo vlastně mé tělo odlité z formy, která se dělala pomocí sádrových obvazů. Výstupem byla obyčejná papírová složka se založenými fotografiemi rozčtvrceného „těla“ po západu slunce. V tomto projektu jsem se inspirovala svou fascinací patologií a láskou k rostlinám a všemu živému, což vytváří jistý kontrast.

¹² Viz příloha č. 12, 13, 14

¹³ Viz příloha č. 15

Tuto kapitolu bych ráda ukončila slovy německého dramatika
a režiséra *Bertolta Brechta*:

*„Jaký je dnes náš svět,
takový nezůstane,
chtěj poznat nepoznané
a žeň ho vpřed!“¹⁴*

¹⁴ SEYDEWITZ, Ruth, SEYDEWITZ, Max. *Dívka s perlou - Příběhy spjaté s obrazy*.
Praha: Vyšehrad, 1975. ISBN 33-444-75.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

Za celou dobu mého tříletého studia na této fakultě se video stalo mně osobně nejbližším médiem. Proto jeho volba k ukončení mého studia byla samozřejmá. Ráda bych ovšem tento svůj projekt označila jako experimentální video, jelikož mě určité experimentování s výrazovými prostředky do jisté míry provází po většinu doby studia. Kniha *...ismy: Jak chápat film* definuje *Experimentalismus* takto: „*Experimentalismus se v zásadě pozná podle absence děje, používání technik typu rozostření, malby či škrábání na filmový pás, skokového střihu a asynchronního zvuku a podle mizivého zájmu o diváka.*“¹⁵

Když jsem přišla na tuto fakultu, bylo pro mě vše jiné. Na střední škole jsem studovala úplně odlišný obor od umění, proto mě velice překvapilo, jak to na umělecké fakultě chodí. Vždy jsem byla introvert, a tak pro mne bylo velmi těžké otevřít se druhým lidem. A s tímto problémem jsem bojovala vlastně po celou dobu. Ve svém projektu proto hledám cestu, jak se s tím vším vypořádat a ukázat lidem s podobným problémem, že nejsou jediní.

Vložení cizích jazyků do tohoto projektu pro mne tedy bylo logické, jelikož mě cizí řeči vždy zajímaly a inspirovaly. Také to je pro mě vhodný prostředek, jak někomu něco sdělit o svém životě a necítit se u toho hloupě nebo trapně. Dalším důvodem proč jsem do své práce zakomponovala jiné řeči je fakt, že kombinace umění a cizích řečí tu mnohokrát nebyla, a tak jsem se rozhodla touto cestou jít.

¹⁵ BERGAN, Ronald. *...ismy: Jak chápat film*. Praha: Slovart, 2011. ISBN 978-80-7391-496-7.

Důvodem volby *Light Paintingu* bylo mé uchvácení tímto stylem fotografie. Inspiraci jsem načerpala z hodin fotografie, kde jsme se věnovali abstrakci. Inspirací mi byl také český umělec *Alex Dowis*¹⁶, který specifikuje *Light Art* na svých webových stránkách takto: „*Malba světlem na luminiscenční plochu, neboli Light Art, je nová, unikátní výtvarná technologie a náš ateliér patří v této disciplíně k absolutní, světové špičce. Objevující se kresby, po chvíli mizí, čímž vzniká nenapodobitelná obrazová animace. Pro uskutečnění představení je nezbytná tma. Tím je vytvořena ještě kouzelnější atmosféra. Představte si sál plný diváků v absolutní tmě a jediné co je vidět jsou precizní tahy zeleným světlem, díky kterým vzniká příběh tvořený na sebe navazujícími, realistickými malbami.*“¹⁷ Specializace *Alexe Dowise* je lehce odlišná, ovšem princip zůstává stejný.

¹⁶ Viz příloha č. 16

¹⁷ DOWIS, Alex. *Malování světlem* [online]. [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <http://www.dowis.cz/kategorie/malovn-svtlem-2>

3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Tím nejdůležitějším prvkem, na kterém můj projekt stojí, je základní text. Nejprve jsem si ho sepsala v českém jazyce. Předcházela tomu rozhovor s mamkou o různých zážitcích, vzpomínkách a celkově o mém dětství. Na své dětství vzpomínám ráda a vždy jsem měla v paměti útržky různých událostí. Nijak na sebe nenavazovaly. Mnohokrát jsem ani nevěděla, co jim vlastně předcházelo, ale právě to mě na nich tak fascinovalo. Fakt, že člověk si na své dětství nepamatuje. Pamatuje si jen okamžiky, které pro něj byly díky něčemu tak zajímavé, že se mu vryly do paměti. Nicméně jsem přišla na to, že pár vzpomínek za ta léta „vybledly“. Nepamatovala jsem si je přesně, byly mlhavé nebo jsem si je pamatovala jinak, než se ve skutečnosti staly. Tento jev mě velmi zaujal a proto jsem si o něm začala hledat víc. Zjistila jsem, že se tento jen jmenuje *Paramnézie*. Spadají pod něj další pojmy, jako například *Ekmnézie*, *Kryptomnézie*, *Prosopagnosie*, ale i třeba populární jev *Déjà vu*. „*Jde o nepřesné, zkreslené i zcela falešné vzpomínky, které člověk považuje za pravdivé.*“¹⁸ Tento psychologický jev je zcela běžný. Proto jsem si potřebovala některé vzpomínky ujasnit.

¹⁸ PUSTINA, Jaroslav. *Paměťová zkreslení* [online]. 18.12.2014 [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <http://www.opsychologii.cz/clanek/149-pametova-zkresleni/>

3.1 Jazyková bariéra

Když jsem měla tento český text¹⁹ připravený, bylo na čase přeložit ho do anglického jazyka. S korekturou textu mi pomohl *John Albert Kuba* a *John Honner* z týmu *Czech-American TV*. Po korektuře textu jsem již mohla začít rozesílat text anglický²⁰. Byla přede mnou ale volba, jak se s danými lidmi spojit. Již při vzniku samotné myšlenky na tento projekt, jsem měla v hlavě svou kamarádku *Gil Betzer* z Izraele, se kterou jsem se seznámila pomocí webu *www.interpals.net*. Jedná se o webovou stránku určenou primárně pro komunikaci s lidmi z ostatních zemí. Lidé se zde registrují se záměrem poznat nové lidi, jejich kulturu a celkově jejich zemi. Rozhodnutí, zda s těmito lidmi chtějí komunikovat přes danou stránku, *Facebook*, pomocí pošty, nebo komunikace zůstane v mezích této stránky je poté už jen na nich. Tuto stránku jsem se tedy rozhodla využít, vybrala jsem si několik osob z (pro mě) zajímavých zemí, napsala jsem jim zprávu a požádala je o nahrávku textu v jejich rodné řeči. Bohužel úspěšnost byla zhruba 10%. Lidé bez předchozí korespondence komunikovat mnohokrát nechtěli a komunikace byla obtížná. Proto jsem zvolila jinou strategii. Počkala jsem, až mi pár lidí napíše samo, což na této stránce není až takový problém, jak se může na první pohled zdát. Lidé zde reagují především na to, zda jste právě on-line. Poté jsem si s nimi několik týdnů psala a až po této době jsem je požádala o nahrávku daného textu. Se spoustou z nich jsem komunikovala pomocí hlasových zpráv, díky čemuž mi začali důvěřovat ještě daleko více. Když jsem si získala jejich důvěru, poslala jsem jim daný text. Již během dopisování jsme se s mnohými z nich stali přáteli

¹⁹ Viz příloha č. 17

²⁰ Viz příloha č. 18

a dopisujeme si dodnes. Zjistili jsme toho hodně jeden o druhém a díky tomu, že jsem jim zaslala celý text (ne jen určitou část) toho o mně zjistili ještě mnohem více. Úspěšnost se zvýšila o 100%. Nutno podotknout, že po seznámení přes stránku *www.interpals.net*, jsem s těmito lidmi začala komunikovat prostřednictvím aplikace *WhatsApp*. Tato aplikace funguje na základě mobilních čísel, což probouzí o něco více důvěry a komunikace je poté méně anonymní. *Jan Werich* řekl: „*Vědy je zapotřebí, ale kdyby Newton byl ležel někde jinde a nepadla mu na nos hruška, nebo co to bylo, a neupozornila ho na to, že je taky přitažlivost zemská, tak by ta přitažlivost byla dál. On by ji neobjevil, objevil by ji někdo jinej. Za minutu, za vteřinu, za sto let. Ale kdyby Shakespeare nenapsal Hamleta, tak nikdy nebyl. Kdyby velký umělci neudělali svoje dílo, tak jsme byli o to chudší, protože umění je komunikace.*“²¹

Postupně mi tedy začaly chodit nahrávky. Při prvních pokusech jsem se potýkala především s problémem ohledně kvality. Lidé daný text nahrávali v příliš hlučné místnosti, s okolními ruchy a šumy, nebo byl mikrofon příliš daleko od zdroje. Již od počátku mi bylo jasné, že obyčejný člověk, který se nezajímá o video, nemá k dispozici profesionální přístroj pro zaznamenání zvuku. Proto jsem počítala s tím, že text bude nahraný na telefon, což jsem taktéž brala jako pozitivum, které dodá projektu na autenticitě. Ovšem při dalších pokusech jsem musela zdůraznit že potřebuji, aby byl text nahrán v tiché místnosti. Musím říci, že většina lidí mi vyšla vstříc. Mým druhým požadavkem byl důraz na intonaci. Ne každý jazyk však klade takový důraz na intonaci, jako například jazyk český

²¹ AUTOR NEUVEDEN. *Jan Werich* [online]. [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <https://citaty.net/citaty/20400-jan-werich-vedy-je-zapotrebi-ale-kdyby-newton-byl-lezel-nekd/>

nebo ruský. Proto je intonace v některých jazycích znát více a v některých méně. *„Větná intonace je způsob melodického a současně silového průběhu výpovědního celku. Nositelem proměn silových i výškových charakteristik je sled slabik (především slabičných jader). Podstatná je pro její průběh přízvuková slabika jádra výpovědi nebo výpovědního úseku (tato slabika se často ve fonetice nazývá „intonační centrum“), v relaci k této slabice pak dochází k vlastnímu intonačnímu průběhu. V jazycích se silným přízvukem a redukcí nepřízvukných slabik se podstatná část výškových proměn soustřeďuje právě do této slabiky (např. v ruštině). Termín intonace se v lingvistické literatuře užívá také při charakteristice tónových jazyků (čínština, vietnamština, viz výše), kde se různé jednoslabičné pojmenovávací jednotky skládají z týchž řetězců hlásek a liší se pouze průběhem tónu. I když je intonace jev komplexní, pokládá se u ní za podstatnou změna výšky hlasu. Proto se větná intonace označuje i jako modulace melodická.“²²*

Při volbě jazyků jsem neměla dané preference. Nicméně jsem se snažila zaměřit spíše na ty méně známé jazyky, jako je například *islandština, bosenština, hebrejština* a další. Daleko ochotnějšími se ukázali lidé z asijských států – například z *Číny, Indie, Japonska, Turecka a Libanonu*. Myslím si, že je to dáno zejména popularitou evropských zemí v této části světa. Druhým důvodem by mohla být naše kulturní odlišnost a touha těchto lidí naši kulturu poznat.

²² KRČMOVÁ, Marie. *Větná intonace* [online]. [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <https://is.muni.cz/elportal/estud/ff/js08/fonetika/ucebnice/ch07s02s04.html>

3.2 Kresba světlem

Nyní přede mnou stálo důležité rozhodnutí. Musela jsem najít cestu, jak *Light Painting* pojmout tak, aby se mé fotografie od těch ostatních něčím lišily. *Light Painting* je velmi atraktivním odvětvím fotografie a internet těchto fotek čítá doslova miliony. První pokusy²³ s obyčejnou baterkou dopadly (co se týče kvality fotografií) poměrně kladně, nicméně nebyly v ničem jiné od těch ostatních. Proto jsem zvolila úplně jinou strategii. Velkou inspirací byl pro mne můj otec, který doma pěstuje orchideje. Orchidejím svítí speciálním růžovo-fialovým světlem pro stimulaci růstu. Toto světlo mi poskytlo základ a vytvořilo tak vhodné zátiší pro atmosféru fotografií. Pro kresbu světlem jsem se rozhodla použít několik malých LED světýlek umístěných do zelené plastové koule. Vznikly tak fotografie²⁴, které konečně korespondovaly s mými požadavky.

Poté již následovaly finální úpravy zvuku, obrazu, střih videa a rozhýbání fotografií, ze kterých vznikly animace. Tyto jednotlivé animace jsem poskládala dohromady a doplnila zajímavými obrazovými efekty – reakce kontrastu obrazu na zvuk, prolínání a jiné.

²³ Viz příloha č. 19

²⁴ Viz příloha č. 20

4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Svůj bakalářský projekt jsem pojmenovala slovem [BARAK], které se v *hebrejštině* píše ברק a znamená *blýskání se*. Hranaté závorky odkazují na výslovnost, tedy je jasné, že se jedná o cizí slovo. Nejprve jsem projekt chtěla nazvat stejným slovem, ale v *angličtině* (lightning). Nicméně mi to přišlo příliš ordinární, proto jsem zvolila *hebrejštinu*, která mi ze všech jazyků nejvíce učarovala. Zároveň je to rodný jazyk mé úžasné kamarádky *Gil*, která mi vnukla celou tuto myšlenku.

Tří minutové video je zhotoveno tak, aby jednotlivé jazyky na sebe svým obsahem navazovaly. Video obsahuje tyto jazyky v tomto pořadí: *hebrejšтина*, *perština*, *islandština*, *bosenština*, *indonéština*, *italština*, *angličtina*, *francouzština* a *ruština*. Každý jazyk je vlastně jeden odstavec z již zmíněného textu – tedy jeden okamžik mého života. Text jsem se snažila sepsat tak, aby nebyl příliš patetický, ale zároveň vyjadřoval to, jak jsem se v danou chvíli cítila. Podkladem videa, a tedy i jeho vizuálem, jsou fotografie ve stylu *Light Painting*, které jsou poté rozanimovány tak, aby reagovaly na hlas a jeho obsah změnou kontrastu, jasů, ale i přiblížením, rotací a celkově pohybem.

Většinu nahrávek hlasů jsem o něco málo doladila v programu *Adobe Audition*. Nešlo o zásadní změny. Zaměřila jsem se pouze na korekci přebuzení zvuku a u tišších nahrávek na zvýraznění hlasu. Fotografie jsem upravila v programu *Adobe Photoshop*, ve kterém jsem přidala světelné linie, které jsem později rozhýbala. Pro tento účel jsem použila program *Adobe After Effects*. Pro stříh videa jsem

použila program *Adobe Premiere*. Při exportu jsem využila formátu H.264, HD rozlišení 1920 x 1080 pixelů a snímkovací frekvence 25 snímků za sekundu. Pro fotografování jsem použila digitální zrcadlovku *Canon EOS 700D* s objektivem *Canon EFS 18-55 mm*. Samozřejmostí bylo použití stativu a samospouště. Ke kresbě světlem (*Light Paintingu*) jsem použila LED světýlka, růžovo-fialové světlo určené pro stimulaci růstu květin a zelenou plastovou kouli, do které jsem světýlka umístila.

V mém videu se objevuje spojení *Light Paintingu* s animací v jeden komplexní vjem. Jedná se tedy o jistou inovaci v tomto odvětví fotografie, což jsem si kladla za jeden z hlavních cílů. Toto spojení bych mohla označit za potenciální přínos oboru. „*Nauč se pravidla jako profesionál, takže je můžeš porušit jako umělec.*“²⁵ řekl slavný malíř *Pablo Picasso*. Důležitou součástí je i můj osobní citový vztah k tomuto projektu, díky kterému jsem mohla experimentovat nejen se svým videem, ale i sama se sebou a se svými problémy. *Leonardo da Vinci* řekl: „*Nic velikého nedokáže umělec, který sám o sobě nepochybuje.*“²⁶ A to je pro mě klíčová věta, jelikož se ve svých projektech snažím čerpat právě sama ze sebe – ze svých problémů, pocitů a myšlenek.

²⁵ AUTOR NEUVEDEN. *Pablo Picasso* [online]. [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <https://citaty.net/citaty/307940-pablo-picasso-nauc-se-pravidla-jako-profesional-takze-je-muzes/>

²⁶ PŘÍSPĚVATELÉ WIKICITÁTŮ, *Umění* [online]. c2018 [citováno 21. 04. 2018]. Dostupný z WWW: <https://cs.wikiquote.org/w/index.php?title=Um%C4%9Bn%C3%AD&oldid=82981>

5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. SEYDEWITZ, Ruth, SEYDEWITZ, Max. *Dívka s perlou - Příběhy spjaté s obrazy*. Praha: Vyšehrad, 1975. ISBN 33-444-75.
2. BERGAN, Ronald. *...ismy: Jak chápat film*. Praha: Slovart, 2011. ISBN 978-80-7391-496-7.

b) Internetové zdroje

1. DOWIS, Alex. *Malování světlem* [online]. [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <http://www.dowis.cz/kategorie/malovn-svtlem-2>
2. PUSTINA, Jaroslav. *Paměťová zkrslení* [online]. 18.12.2014 [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <http://www.opsychoologii.cz/clanek/149-pametova-zkresleni/>
3. AUTOR NEUVEDEN. *Jan Werich* [online]. [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <https://citaty.net/citaty/20400-jan-werich-vedy-je-zapotrebi-ale-kdyby-newton-byl-lezel-nekd/>
4. KRČMOVÁ, Marie. *Větná intonace* [online]. [cit. 21.4.2018]. Dostupný na WWW: <https://is.muni.cz/elportal/estud/ff/js08/fonetika/ucebnice/ch07s02s04.html>

5. AUTOR NEUVEDEN. *Pablo Picasso* [online]. [cit. 21.4.2018].
Dostupný na WWW: <https://citaty.net/citaty/307940-pablo-picasso-nauc-se-pravidla-jako-profesional-takze-je-muzes/>

6. PŘISPĚVATELÉ WIKICITÁTŮ, *Umění* [online]. c2018
[citováno 21. 04. 2018]. Dostupný z WWW:
<https://cs.wikiquote.org/w/index.php?title=Um%C4%9Bn%C3%AD&oldid=82981>

6. Resumé

I made this project as a reflection on my own insecurities. I always have had problems with making new friendships and talking with other people. So I decided to take it as an inspiration and made this experimental video.

Firstly I wrote some memories at my childhood into one text. Then I contacted people from all around the world and sent them this text. I asked them if they could record a part of this text on their mobile phone in their native language.

The next step was to think about the visual style. As a theme I choosed author's video (experimental video) but I also wanted to work with a photography. I always like *Light Painting* so the choice was quite clear. I needed to face one question – How to deal with this type of photography when there is already so many photos on the internet? For this purpose I used pink floral light in the background. It provided me interesting atmosphere. Also I used about 10 small LED lights and one green plastic globe. When I have had these photos I made them as an animation in *Adobe After Effects*. In the end I composed this short animations into one long video in which I added some interesting video effects. Also the images are reacting on the voices by changing their color, contrast, saturation and more.

The reason why I choosed this project is also because I like languages. It is really shame that languages as a English, French or Spanish are so popular and on the other hand languages as a Hebrew, Indonesian or Persian are often ignored. I hope that I can provide them more popularity thanks to this project.

7. Seznam příloh

Příloha č. 1

Tereza Víznerová: Dagmar Hálová – Skleněné figurky, 2016

Příloha č. 2

Tereza Víznerová: Hraju si, 2016

Příloha č. 3

Lubomír Pešek: Fragmenty (Hlava, 2012; Přátelé, 2012)

Příloha č. 4

Tereza Víznerová: Orbis Pictus: Europa (2016)

Příloha č. 5

Tereza Víznerová: Bavíme se společně (2016)

Příloha č. 6

Tereza Víznerová: Tančírna s panem Veletou (2016)

Příloha č. 7

Tereza Víznerová: Vánočka (2016)

Příloha č. 8

Tereza Víznerová: Borůvkové knedlíky (2017)

Příloha č. 9

Tereza Víznerová: Honzovy buchtý (2017)

Příloha č. 10

Tereza Víznerová: Historické domy města Blatné (2016)

Příloha č. 11

Tereza Víznerová: Fotoalbum (2017)

Příloha č. 12, 13, 14

Tereza Víznerová: Superhrdinové (2016)

Příloha č. 15

Tereza Víznerová: Případ č. 73 (2017)

Příloha č. 16

Alex Dowis

Příloha č. 17

Český text

Příloha č. 18

Anglický text

Příloha č. 19

První zkoušky Light Paintingu

Příloha č. 20

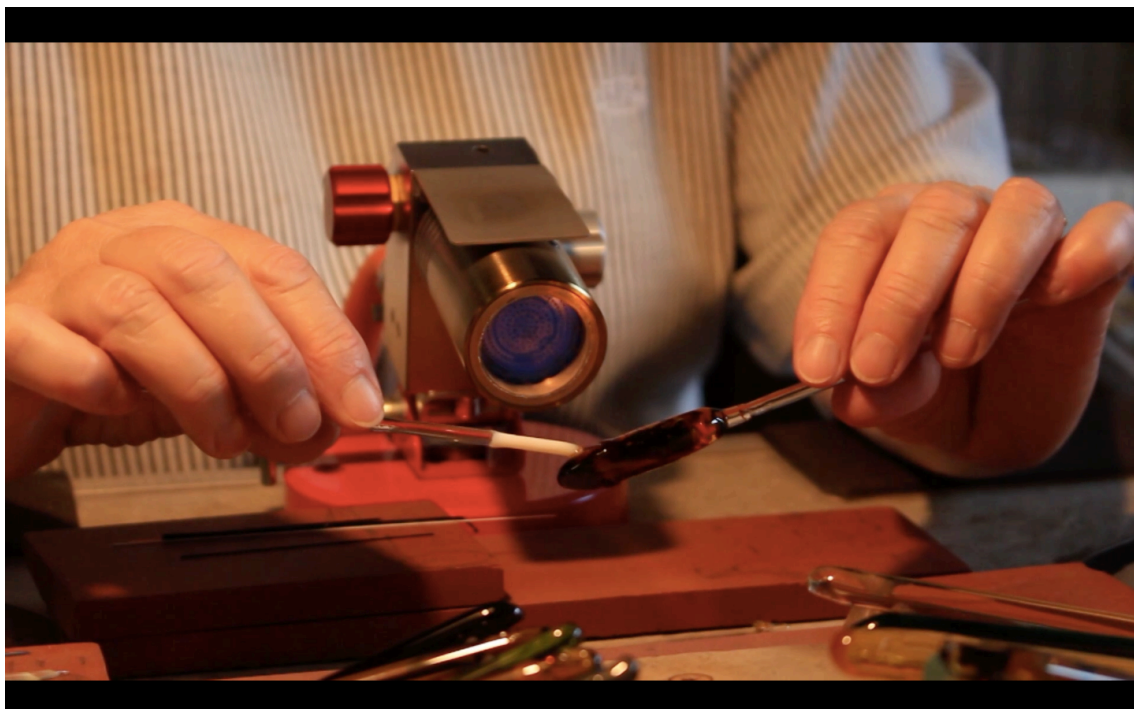
Finální verze fotografií

Příloha č. 21

CD-ROM

Příloha č. 1

Tereza Víznerová: Dagmar Hálová – Skleněné figurky, 2016

Screenshot obrazovky

Zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=3MQHjSckONE>

Příloha č. 2

Tereza Víznerová: Hraju si, 2016

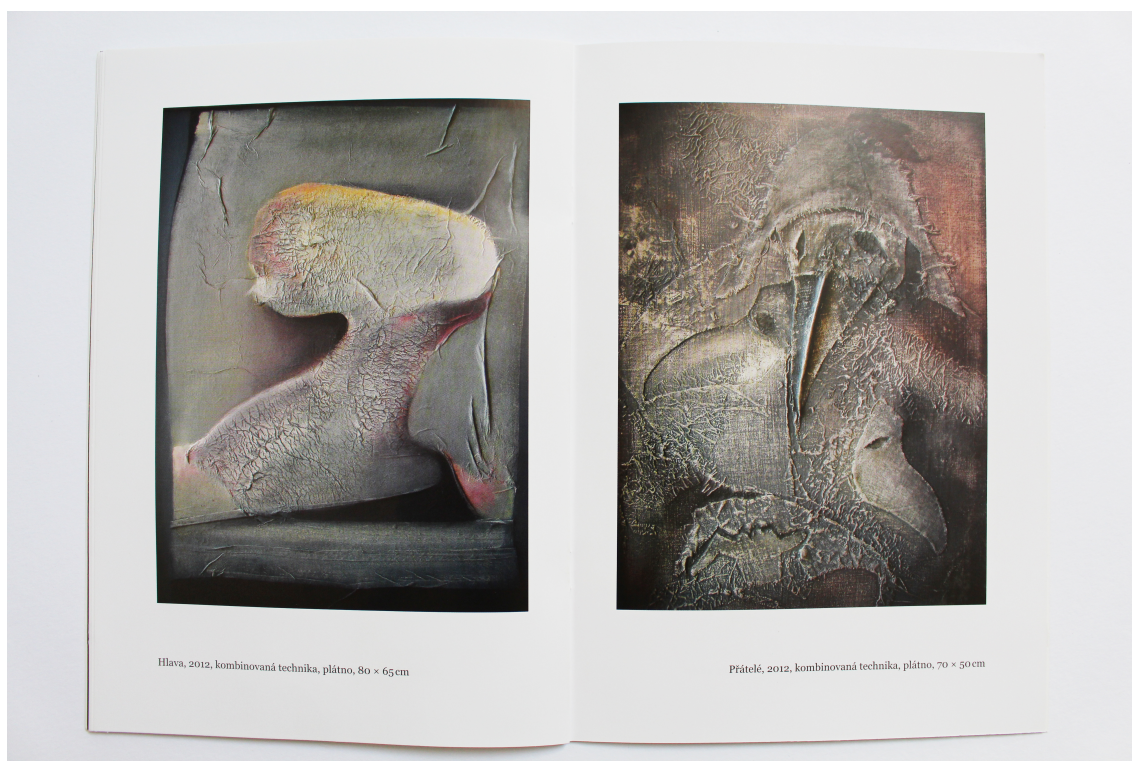

Screenshot obrazovky

Zdroj: https://www.youtube.com/watch?v=4Nlz0I_vLVM

Příloha č. 3

Lubomír Pešek: Fragmenty (Hlava, 2012; Přátelé, 2012)

Zdroj: foto vlastní

Příloha č. 4

Tereza Víznerová: Orbis Pictus: Europa (2016)

Screenshot obrazovky

Zdroj: https://www.youtube.com/watch?v=ADboJ_stly0

Příloha č. 5

Tereza Víznerová: Bavíme se společně (2016)

Screenshot obrazovky

Zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=tDKOSwqKINk>

Příloha č. 6

Tereza Víznerová: Tančírna s panem Veletou (2016)

Screenshot obrazovky

Zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=NgRWGwLqAMg&feature=youtu.be>

Příloha č. 7

Tereza Víznerová: Vánočka (2016)

Screenshot obrazovky

Zdroj: https://youtu.be/__5Ac7IPqW8

Příloha č. 8

Tereza Víznerová: Borůvkové knedlíky (2017)

Screenshot obrazovky

Zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=UXWgx5Dqm3o>

Příloha č. 9

Tereza Víznerová: Honzovy buchty (2017)

Screenshot obrazovky

Zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=hARlub0lizek>

Příloha č. 10

Tereza Víznerová: Historické domy města Blatné (2016)

Náměstí Míru 212

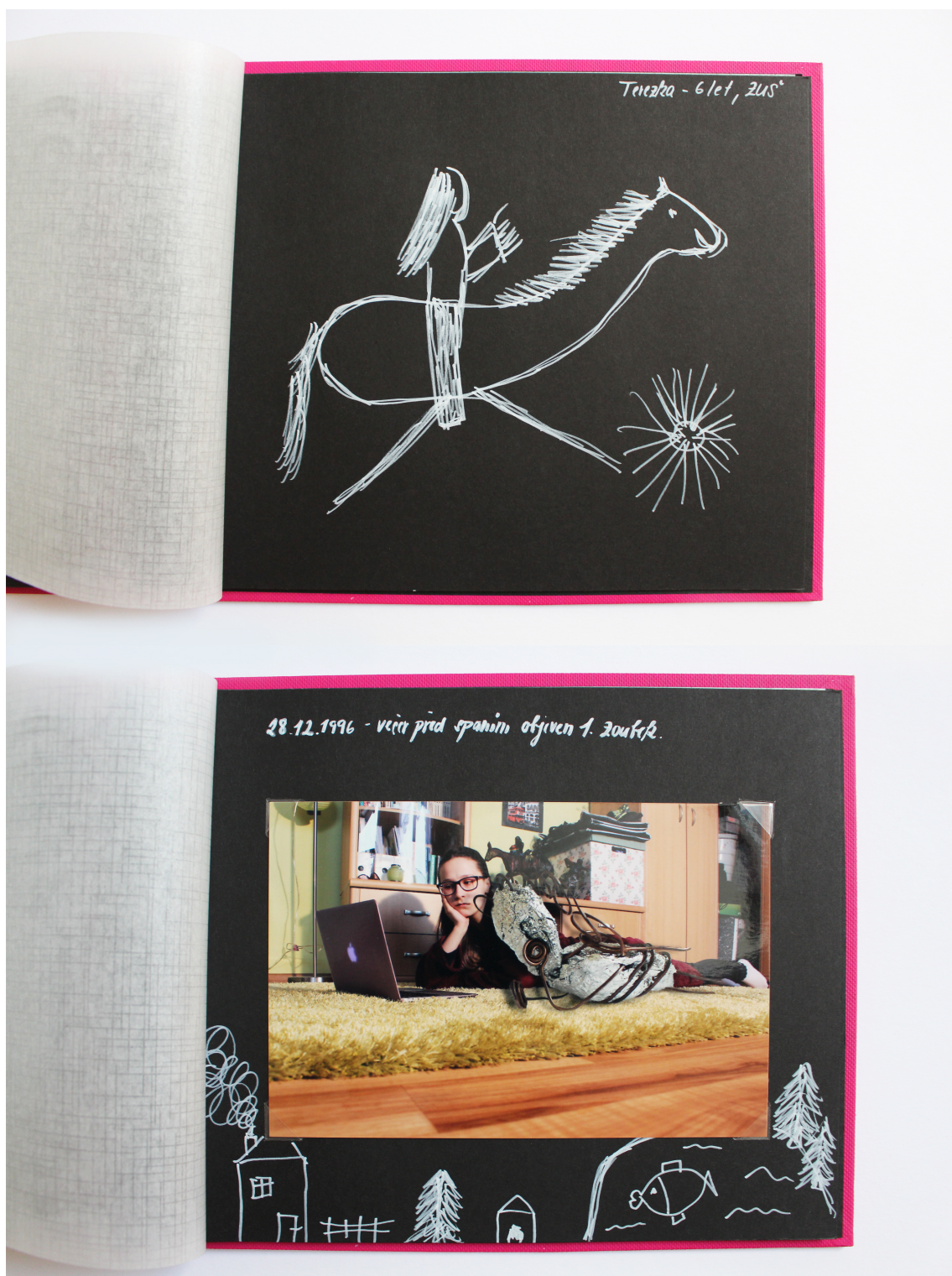
„Na místě vyhořelé radnice postavila obec v letech 1865 – 68 novou budovu, do níž byly umístěny také státní úřady. Podle popisu z roku 1877 sloužilo 8 místností v suterénu jako vězení, v přízemí používala 3 místnosti městská rada a ostatní zabral berní úřad, I. patro obsadil okresní soud a II. patro okresní hejtmanství. Budovu čp. 212 projektoval místní stavitelský mistr Tomáš Johannus, který za „sdělané nástiny a rozpočet“ obdržel 50 zlatých. Využil prvků pozdního romantismu (např. nadokenních obloučkových říms, síťového zdíva provedeného ve štuku), aby dal stavbě sice poněkud strohý, ale monumentální ráz.“

Nyní: městská knihovna a muzeum

Zdroj: foto vlastní

Příloha č. 11

Tereza Víznerová: Fotoalbum (2017)

Zdroj: foto vlastní

Příloha č. 12

Tereza Víznerová: Superhrdinové (2016), Wonder Woman

Zdroj: foto vlastní

Příloha č. 13

Tereza Víznerová: Superhrdinové (2016), Batman

Zdroj: foto vlastní

Příloha č. 14

Tereza Víznerová: Superhrdinové (2016), Superman

Zdroj: foto vlastní

Příloha č. 15

Tereza Víznerová: Případ č. 73 (2017)

Zdroj: foto vlastní

Příloha č. 16

Alex Dowis

Zdroj: <http://www.dowis.cz/crew/alex-dowis>

Příloha č. 17

Český text

Když jsem byla dítě, byla jsem celkem šmejd. Asi jako první průšvih si pamatuju to, jak jsem tenkrát zdrhla ze školky. Prostě jsem vylezla otevřeným oknem a šla k babičce. Řekla jsem, že mě sem posílá mamka. No, došlo jí, že něco není v pořádku, mamce zavolala a já jsem byla v háji.

Další průšvih ale nebyl můj. Byl tátovo. Zapomněl mě ve škole. Byla jsem těžce vystresovaná z toho, že mě tam odložili jak psa do útulku. Nakonec pro mě přišla máma.

To mi připomíná další jeho „problém“, když koupil rybičkám jako krmení červy, jenže se musely udržovat v chladu. Hodil je do ledničky, jenže jaksi špatně zavřel víčko a druhý den ráno byla lednička div ne sežraná.

Když už jsme u té havěti a útěcích a tak... moje nejlepší kamarádka si přinesla domu v krabíčce ploštice. Za týden měli doma pomalu nelegální množírnu a deratizéra za dveřma.

Vždy jsem měla ráda zvířata, ale když jsem doma zazvonila a na vodítku si vedla vlkodava s tím, jestli si ho můžeme nechat, bylo to i na mámu trochu moc.

Nicméně křečka mi dovolili.

V touze po novém mazlíčkovi, jsme se s kamarádkou rozhodly pořídít si křečka. Jenže ani jedné z nás, to doma nedovolili. Tak jsme prostě vzaly klec a křečka dva týdny trápily v mokrém sklepě, než se ho klukovi od vedle zželelo a v dobré víře ho vypustil na dvůr. Křeček se už domu nikdy nevrátil, ale určitě založil rodinku a žil šťastně až na věky.

Následovalo období, kdy jsem si postupně pořídila další tři křečky. Žili spokojeně v jednom velkém akváriu (samozřejmě bez vody) odděleni od sebe příčkami. A tak se jednoho dne stalo, že se k sobě nějakou záhadou dva křečci dostali a porvali se. Ten jeden na tom byl chudák špatně, tak jsem mu rány potírala heřmánkovým čajem. Jedna rána na bříšku mu ale zůstávala. A tak jsem mu tu ránu potírala dál, až jsem zjistila, že křečkovi už dva týdny dělám dobře, protože to nebyla rána, ale jeho penis. A já si říkala, proč tak držel. Můj poslední křeččí pokus umřel asi tak před 3 roky. Měla se fajnově, jen dodnes nevím, jestli umřela přirozeně, nebo na nedostatek vody.

Dospívali jsme a začali jsme jezdit na diskotéky. Jeden z mých návratů byl ovšem parádní. Přijela jsem asi ve tři ráno, poblila jsem si postel, koberec i stůl. Nakonec i gauč, kam mě máma přestěhovala.

Na střední škole jsem chodila se zemědělcem. Husy, ovce, krávy a tak... A tak jsem první den ve třetím ročníku přijela do školy v botách od hoven, jako správná holka od krav. Samozřejmě nevědomky.

Zdroj: text vlastní

Příloha č. 18

Anglický text

I was an only child so when I was young I was a spoiled brat. The first thing I remember is when I ran away from kindergarten. I just climbed out of a window and I went to my grandma. I told her that mom told me to come to her. Well, she realized that something was wrong, she called my mom and I was fucked up.

My next school experience was when my dad forgot to pick me up after school. I was really stressed out that they left me there like a dog in a dog shelter. In the end, my mom came and picked me up.

This reminds me of my dad`s next mess. He brought fishing worms home and they needed to be kept cold. So he put them in the refrigerator. Unfortunately, he didn`t close the container well and in the morning almost all of the food was eaten.

Talking about small creatures and escaping, my best friend brought home some red bugs. And, within a week they had illegal bug farm so the pest controller was needed to rid their home of the unwanted pests.

I have always loved animals. Once when I was coming home a giant Irish wolfhound followed me, I asked my mom if we could keep it. Well, it was too much for my mom. However, I could have a hamster.

Because I wanted another pet, my friend and I decided to buy a new hamster. But, we didn`t have permission from our parents. So we had a cage and kept the hamster in a wet cellar for two weeks. Then our next-door neighbor found him and he set him free in the

yard. The hamster never found his way home but I am pretty sure that he started a family and lived happily ever after.

As time passed I bought three more hamsters. They lived happily in one big aquarium (of course without water). One day two of them got into a fight. One poor hamster had a wound on his little belly. So I applied camomile tea to it, and I continued doing so until I realized that I was making him happy because it was actually his penis. And I asked myself why was he so happy? My last „hamster experiment“ died within 3 years. She was doing well but I don't know if she died naturally or because of the lack of water.

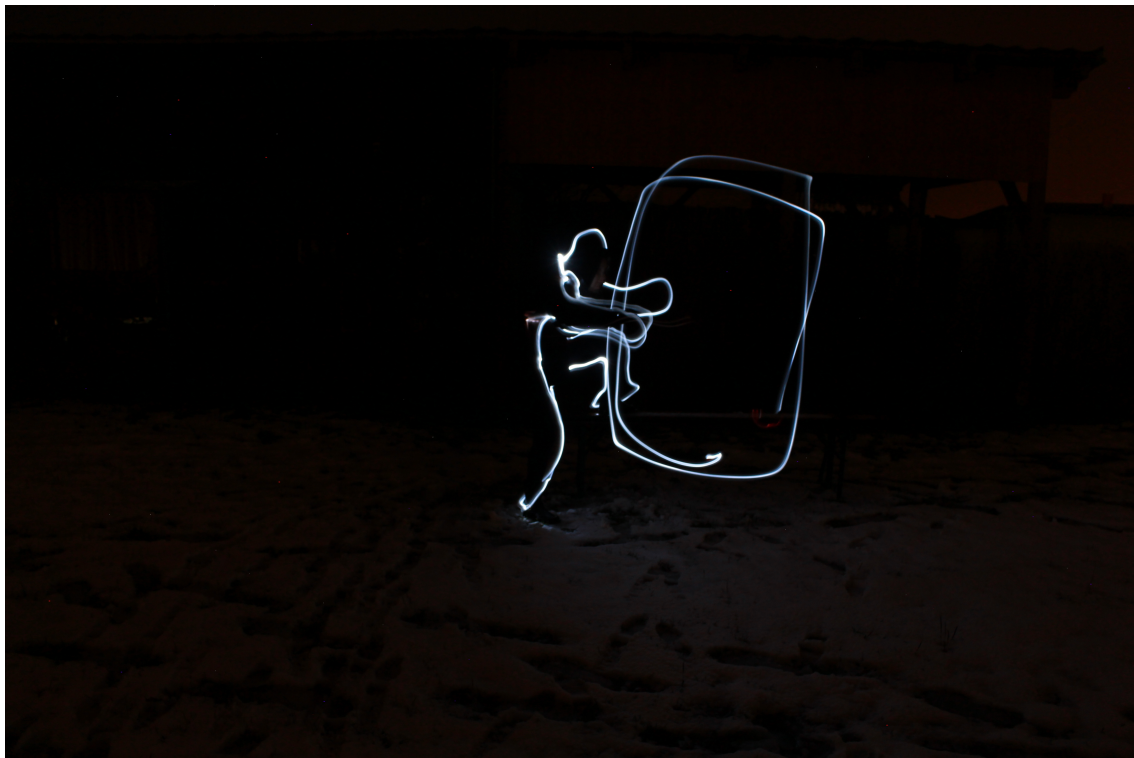
Getting older we started to go to a disco. One of my returning home was damn awesome. I came home at 3 AM, I threw up my bed, on the carpet, and also on my nightstand and even on the couch where my mom had moved me.

When I was in secondary school I was dating a farmer. He had geese, sheep, cows and other typical farm animals. So on the first day of my third year, I came to school wearing shoes unknowingly, with cow manure, like a real cowgirl.

Zdroj: text vlastní

Příloha č. 19

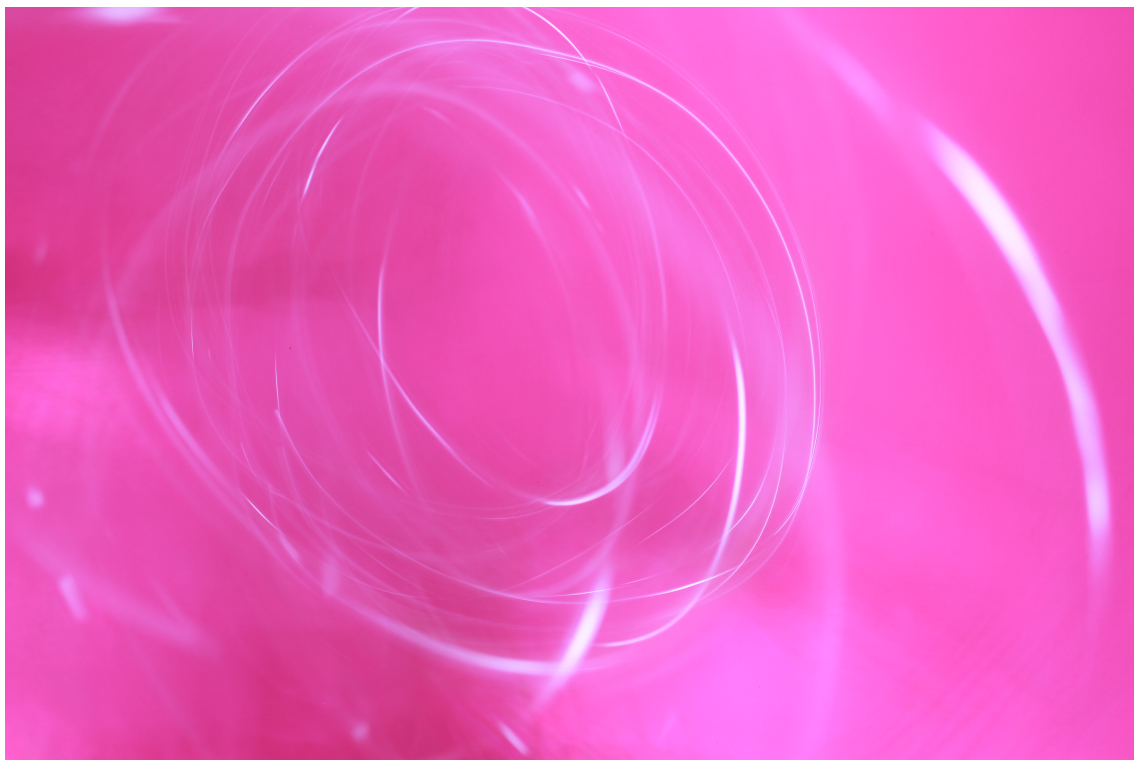
První zkoušky Light Paintingu

Zdroj: foto vlastní

Příloha č. 20

Finální verze fotografií

Zdroj: foto vlastní